1954

నవంబర్, 25.

సఖావత్ అలీ

వర్సెస్

ది స్టేట్ ఆఫ్ ఒరిస్సా

[మెహర్ చంద్ మహాజన్ సి.జె., ముఖర్జీ, ఎస్.ఆర్.దాస్, వివియన్ బోస్, భగవతి మరియు వెంకట్రామ అయ్యర్ న్యాయమూర్తులు]

భారత రాజ్యాంగం , అధికరణలు 14,19(1)(g) - ఒరిస్సా పురపాలక చట్టం , 1950 (ఒరిస్సా చట్టం XXIII ఆఫ్ 1950), సెక్షన్స్ 1(3),1(5),16(1)(x) - నామినేషన్ దాఖలు మరియు తిరస్కరించబడింది, ప్రభావం–ప్రాథమిక హక్కులు ఉల్లంఘిస్తే నామినేషన్కు అనర్హత - ఒరిస్సా సాధారణ క్లాజుల చట్టం , 1937 (ఒరిస్సా చట్టం I/1937), సెక్షన్ 23–పరిధి .

ఒరిస్సా పురపాలక చట్టం సెక్షన్ 16(1)(x)లోని నిబంధనలు చట్టం, 1950, పురపాలక శాఖ ద్వారా న్యాయవాదులకు చెల్లింపు లేదా పురపాలక శాఖకు వ్యతిరేకంగా కేసులు చేసిన ఎన్నికలకు అనర్హులు. అలాంటి పురపాలకశాఖ స్థానం, ఆర్టికల్ 14, మరియు ఆర్టికల్ 19(1)(g), క్రింద పురపాలకశాఖ న్యాయవాదులకు ప్రాథమిక హక్కులు హామీ ఇవ్వబడ్డాయి.

ఒరిస్సా పురపాలకశాఖ చట్టం, 1950, పురపాలకశాఖ ఎన్నికల ఉద్దేశ్యంతో గవర్నర్ సమ్మతి స్వీకరించిన తర్వాత, లేదా నవంబర్ 7, 1950న, అన్ని ప్రాథమిక దశలు కోసం తీసుకున్న చట్టంలోని సెక్షన్ 1(5), అప్పటికి చట్టం రానప్పటికీ చెల్లుబాటు అవుతుంది సెక్షన్ 1(3). దీని ప్రకారం మార్చి 15, 1951న అభ్యర్థిత్వం దాఖలు చేయబడింది. చెల్లుబాటు అయ్యే అనర్హత పరీక్షకు లోబడి ఉంటుంది. చట్టంలోని సెక్షన్ 16(1)(x)లో మరియు అలాంటి వాటిని తిరస్కరించడం మార్చి 25, 1951న అభ్యర్థిత్వం లోపభూయిష్టంగా లేదు. చట్టం ఏప్రిల్ 15, 1951 నుండి అమలులోకి వచ్చింది, తిరస్కరించబడిన అభ్యర్థిత్వం ఏప్రాంతంలో సంబంధించినది. సెక్షన్ 23 ఒరిస్సా సాధారణ క్లాజుల చట్టం, 1937, నియమాలు లేదా ఉప-చట్టాలు, తయారు చేయడానికి అధికారం ఇవ్వదు, చట్టం యొక్క ప్రారంభానికి ముందు పనిని ప్రారంభించింది, కానీ దాని చెల్లుబాటును వ్యక్త పరచు నిబంధన సెక్షన్ 1(5).

సివిల్ అప్పీలేట్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నం.81 ఆఫ్ 1953.

భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 132(1) ప్రకారం కటక్లోని ఒరిస్సా రాష్ట్రానికి సంబంధించిన హైకోర్టు 18 ఏప్రిల్, 1951 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వులు నుండి అప్పీలు 1951లోని జ్యుడీషియల్ కేసు నం. 60.

అప్పీలుదారు కోసం హెచ్.జె.ఉమ్రిగర్,శ్రీ నారాయణ్ ఆండ్లే మరియు రాజిందర్ నారాయణ్.

పోరస్ ఎ. మెహతా మరియు పి.జి. గోఖలే ప్రతివాది కోసం.

1954. నవంబర్ 25. న్యాయస్థానం తీర్పును వెలువరించిన వారు.

భగవతి జె.–కేంద్రపర మునిసిపాలిటీ పరిధిలో నివాసం ఉంటూ, క్రిమినల్ మరియు రెవెన్యూ న్యాయస్థానం లో ముఖ్తార్గా ప్రాక్టీస్ చేస్తున్న న్యాయవాది అయిన అప్పీలుదారు 15 మార్చి, 1951న కౌన్సిలర్గా పురపాలక ఎన్నికకు తన అభ్యర్థిత్వ పత్రాన్ని దాఖలు చేశారు. ఆ అభ్యర్థిత్వ పత్రాన్ని ఎన్నికల అధికారి 25 మార్చి, 1951న తిరస్కరించారు, అతను, బీహార్ మరియు ఒరిస్సా పురపాలక సంఘం నందు న్యాయవాదిగా వృత్తిని కలిగి ఉన్నాడు. మేజిస్ట్రేట్ న్యాయస్థానం నందు సెక్షన్ 198 క్రింది కేసు విచారణ లో ఉన్నది. అప్పీలుదారు 1951 ఏప్రిల్ 4న రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం ఒరిస్సా హైకోర్టులో రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి మరియు ఎన్నికల అధికారికి ఎన్నికలను నిర్వహించకుండా నిషేధిస్తూ రిట్ లేదా ఆర్డర్ ఆఫ్ రిట్ జారీ చేయాలని ప్రార్థిస్తూ ఒక అభ్యర్తనను దాఖలు చేశారు. ఒరిస్సా పురపాలక చట్టం, 1950 లేదా పురపాలక ఎన్నికల నియమాలు, 1950 ప్రకారం కేంద్రపర పురపాలక సంఘం పిటిషన్ను హైకోర్టు తిరస్కరించింది, అయితే హైకోర్టు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 132(1) ప్రకారం అప్పీలు చేయడానికి అనుమతి కోసం అప్పీలుదారుకు పత్రాలను న్యాయస్థానం మంజూరు చేసింది.

ఒరిస్సా పురపాలక చట్టం, 1950 (ఒరిస్సా చట్టం 23 ఆఫ్ 1950) స్థానిక శాసనసభచే ఆమోదించబడింది మరియు నవంబర్ 7, 1950న గవర్నర్ ఆమోదం పొందింది మరియు 11 నవంబర్, 1950న అధికారిక గెజిట్లో ప్రచురించబడింది. సెక్షన్ I చట్టం క్రింద ఈ విధంగా:

(1) ఈ చట్టాన్ని ఒరిస్సా పురపాలక చట్టం, 1950 అని పిలవవచ్చు.

(2) ఇది ఒరిస్సా రాష్ట్రం మొత్తానికి విస్తరించబడుతుంది.

(3) రాష్ట్ర ప్రభుత్వం కాలానుగుణంగా నియమించే తేదీ లేదా తేదీలలో అటువంటి ప్రాంతం లేదా ప్రాంతాలలో ఇది అమలులోకి వస్తుంది---

(5) ఏదైనా ప్రకటన, ఉత్తర్వులు లేదా నియమం మరియు కార్యాలయానికి ఏదైనా నియామకం, చేయవచ్చు లేదా ఎన్నికలు నిర్వహించవచ్చు ఈ చట్టం కింద, అది గవర్నర్ ఆమోదం పొందిన తర్వాత అమలులోకి వస్తుంది.

చట్టంలోని సెక్షన్ 16 ఎన్నికల కోసం అభ్యర్థుల అనర్హతలను నిర్దేశిస్తుంది మరియు అందిస్తుంది:-

(1) పురపాలక సంఘం, ఒక స్థానానికి ఎన్నికయ్యే అర్హతను కలిగి ఉండకూడదు, అలాంటి వ్యక్తి ....

(ix) పురపాలక సంఘం తరపున న్యాయవాద వృత్తిని కలిగి చెల్లింపు తీసుకొంటూ ఉంటే లేదా పురపాలక సంఘంకు వ్యతిరేకంగా న్యాయవాద వృత్తిని చేస్తూ ఉంటే......................

1950 నవంబర్ 11న, ప్రభుత్వ కార్యదర్శి, స్థానిక స్వపరిపాలన శాఖ రాష్ట్ర జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ లందరికీ లేఖ నం.1336/L.S.Gని ఉద్దేశించి ప్రభుత్వం సాధారణ ఎన్నికలు నిర్వహించాలని నిర్ణయించిందని తెలియజేసారు. కేంద్రపర పురపాలక సంఘం సహా 12 పురపాలక సంఘం చట్టంలో అందించిన వయోజన ఓటు హక్కు ఆధారంగా. ప్రకటన నెం.2015 L.S.G 13 డిసెంబర్ 1950న జారీ చేయబడింది. సెక్షన్ 13తో పాటు సెక్షన్ 1(5), చట్టం ప్రకారం, మార్చ్ 1,1950 న ఎన్నికలలో ఓటర్లు వారి నివాసానికి సంబంధించి పురపాలక సంఘంలో అర్హతగా నిర్ణయించారు. జనవరి 4, 1951న జారీ చేసిన ప్రకటన నంబర్.65 L.S.G, చట్టంలోని సెక్షన్ 387 లోని సబ్-సెక్షన్ (2)లోని క్లాజులు (1) మరియు (2) ద్వారా అందించబడిన అధికారాల అమలులో రూపొందించిన నిబంధనలను "పురపాలక ఎన్నికల నియమాలు,1950"గా ప్రచురించింది. వార్డుల పునర్విభజన జనవరి 10, 1951 నాటి ప్రకటన నెం.167 L.S.G ద్వారా అమలు చేయబడింది, మరియు ప్రతి పురపాలక సంఘం కౌన్సిలర్లు మరియు రిజర్వు చేయబడిన స్థానాల సంఖ్యను నిర్ధారిస్తూ 24 జనవరి, 1951న రెండు ప్రకటనలు 519 మరియు 521 L.S.G జారీ చేయబడ్డాయి.

మార్చి 15, 1951, దాఖలు చేయడానికి మరియు 25 మార్చి, 1951, అభ్యర్థిత్వ పత్రాల పరిశీలనకు తేదీగా నిర్ణయించబడింది. ఏప్రిల్ 20, 1951, ఎన్నికల నిర్వహణకు తేదీని నిర్ణయించారు.

ఈ చర్యలన్నీ చట్టంలోని సెక్షన్ 1(5) కింద ప్రత్యేకంగా ఉంచబడిన అధికారాల ప్రకారం చర్య తీసుకోవడానికి ప్రభుత్వం ముందస్తుగా తీసుకుంది మరియు 1951 ఏప్రిల్ 15న మాత్రమే సెక్షన్ 1(3) కింద ప్రకటన ద్వారా కేంద్రపర పురపాలక చట్టం విస్తరించబడింది.

అప్పీలుదారు (1) కేంద్రపర పురపాలక సంఘం 1951 ఏప్రిల్ 15 వరకు చట్టం అమలులోకి రాలేదని, సెక్షన్ 16(1) (ix) ద్వారా నిర్దేశించబడిన అనర్హత - తత్ఫలితంగా 15వ తేదీన అతనికి జరగలేదని వాదించారు. మార్చి, 1951,అతను తన అభ్యర్థిత్వం పత్రాన్ని దాఖలు చేసినప్పుడు, 25 మార్చి, 1951న ఎన్నికల అధికారి తన నామినేషన్ పత్రాన్ని తిరస్కరించడం

చట్టవిరుద్ధమని మరియు 1951 ఏప్రిల్ 20వ తేదీన ఎన్నికలు నిర్వహించలేమని చెప్పారు. ఒరిస్సా పురపాలక చట్టం, 1950 లేదా పురపాలక ఎన్నికలనియమాలు,1950,మరియు (2)ఏసందర్భంలోనైనా చట్టంలోని సెక్షన్ 16(1) (ix) కింద నిర్దేశించిన అనర్హత, అతని ప్రాథమిక హక్కులను ఉల్లంఘించినట్లు చేయవలసిందిగా కోరింది. రాజ్యాంగంలోని అధికరణ14 మరియు అధికరణ19(1) (జి) కింద హామీ ఇవ్వబడింది.

ఈ రెండు వివాదాలు మా అభిప్రాయం ప్రకారం హైకోర్టు ప్రతికూలంగా ఉంది. చట్టంలోని సెక్షన్ 1 (5) వివరణ పరంగా చట్టం ప్రకారం గవర్నర్ ఎన్నికలను నిర్వహించవచ్చని, అయితే అమలులోకి వచ్చే చట్టంపై మాత్రమే అమలులోకి వస్తుంది. చట్టంలోని సెక్షన్ 1 (3) ప్రకారం రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఎప్పటికప్పుడు నియమించే తేదీ లేదా తేదీలలో అటువంటి ప్రాంతం, ప్రాంతాలలో లేదా చట్టం సెక్షన్ 1(5)లోని నిబంధనల ప్రకారం నిర్దిష్ట ప్రాంతంలో చట్టం అమలులోకి రానప్పటికీ చట్టం ప్రకారం ఎన్నికలు నిర్వహించడం గురించి ఆలోచించడం జరిగింది. సాధారణంగా రాష్ట్ర శాసనసభ రూపొందించిన శాసనం గవర్నర్ ఆమోదం పొందిన వెంటనే అమల్లోకి వస్తుంది. చట్టం యొక్క సెక్షన్ 1(3) చట్టం యొక్క ప్రారంభాన్ని వాయిదా వేస్తుంది అంటే సెక్షన్ 1 (3) వెంటనే అమలులోకి వచ్చింది అంటే గవర్నర్ ఈ చట్టానికి తన అంగీకారం తెలిపారు. సెక్షన్ 1 (5) అనేది సెక్షన్ 1 (3) కి సంబంధించిన నిబంధన తప్ప మరొకటి కాదు మరియు సెక్షన్ 1 (3) తో ఏకకాలంలో అమలులోకి వచ్చినట్లు కూడా పరిగణించాలి. సెక్షన్ 1(5) ఈ విధంగా చట్టంపై ఒకేసారి అమలులోకి వచ్చింది, 1950 నవంబర్ 7న గవర్నర్ ఆమోదం పొంది, ఏదైనా నిర్దిష్ట చట్టంలో మిగిలిన చట్టం అమల్లోకి రాకముందే ఈ చట్టం కింద ఎన్నికలు జరగాల్సి ఉంటే, అటువంటి ఎన్నికల నిర్వహణ కోసం అన్ని యాదృచ్ఛిక చర్యలు ఖచ్చితంగా తీసుకోవాలని భావించారు మరియు ఒక నిర్దిష్ట ప్రాంతంలో చట్టం అమల్లోకి వస్తుందని ఊహించి ఆ విధంగా తీసుకోవలసిన చర్యలు తప్పనిసరిగా అవసరమైన సూచనల ద్వారా సెక్షన్ 1(5) నిబంధనల ద్వారా ఆమోదించబడ్డాయి, ఎందుకంటే ఎన్నికల నిర్వహణకు అన్ని ముందస్తు చర్యలు తీసుకుంటే తప్ప ఎన్నికలు జరగవు.నివాస అర్హతను నిర్దేశించడానికి, వార్డుల పంపిణీకి, కౌన్సిలర్ల సంఖ్య మరియు ప్రత్యేక స్థానాలను నిర్ణయించడానికి, అభ్యర్థిత్వం దాఖలు, అభ్యర్థిత్వం పత్రాల పరిశీలన మరియు ఎన్నికల నియమావళిని రూపొందించడానికి ఎన్నికలు నిర్వహించడం అవసరం. ఎన్నికలు జరగాలంటే ఈ ముందస్తు చర్యలన్నీ తీసుకోవలసి ఉంటుంది మరియు సెక్షన్ 1(5) చట్టం ప్రకారం ఎన్నికలకు అధికారం ఇవ్వడంలో ఈ చర్యలు తీసుకోవడాన్ని స్పష్టంగా పరిశీలిస్తుంది.

రాష్ట్ర ప్రభుత్వం సంబంధిత ప్రకటనజారీ చేసే వరకు మరియు సెక్షన్ 16(1) లో నిర్దేశించిన అనర్హతలను చట్టం అమల్లోకి వచ్చే వరకు నిర్దిష్ట ప్రాంతంలో చట్టం అమలులో ఉండదనడంలో సందేహం లేదు. ఈ చట్టం సాధారణంగా ఎన్నికల అభ్యర్థులకు జోడించబడదు. చట్టం కింద ప్రత్యేక అధికారాన్ని ఉపయోగించడం ద్వారా ఎన్నికల నియమాలు కూడా రూపొందించబడతాయి మరియు చట్టం అమలులోకి రాకపోతే ఎన్నికల నియమాలు అమలులోకి వచ్చి అభ్యర్థులను కట్టడి చేయగలవు. రాష్ట్ర శాసనసభ చట్టంలోని సెక్షన్ 1(5)ని రూపొందించి ఉండకపోతే ఈ వాదన అప్పీలుదారుకు ఉపయోగపడి ఉండేది మరియు ఒరిస్సా జనరల్ క్లాజుల చట్టం (ఒరిస్సా యాక్ట్ I ఆఫ్ 1937)లోని సెక్షన్ 23 లోని నిబంధనల ద్వారా లోపాన్ని పరిష్కరించలేము. ప్రతివాదిపై ఆధారపడింది. చట్టం అమల్లోకి వస్తుందని ఊహించి నియమాలు లేదా ఉప-చట్టాలను రూపొందించడం లేదా ప్రాథమిక ఉత్తర్వుల జారీని మాత్రమే ఆ విభాగం అనుమతిస్తుంది. అయితే చట్టం ప్రారంభమయ్యే వరకు ఏ నియమాలు, ఉపచట్టాలు లేదా ఉత్తర్వులు అమలులోకి రావు. అయితే చట్టంలోని సెక్షన్ 1(5) లోని స్పష్టమైన నిబంధనలు రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి ఎన్నికలను నిర్వహించడానికి స్పష్టమైన అధికారాన్ని ఇచ్చాయి మరియు తద్వారా ఎన్నికలను నిర్వహించడానికి తీసుకున్న అన్ని ప్రాథమిక చర్యలను ధృవీకరించాయి, చట్టం ప్రకారం ఎన్నికలు జరిగినప్పుడు మాత్రమే రిజర్వేషన్ చేయబడింది. నిర్దిష్ట ప్రాంతంలో చట్టం అమల్లోకి వచ్చే వరకు అటువంటి ఎన్నికలు అమలులోకి రావు. అప్పీలుదారు యొక్క ఈ వాదన విఫలమయినది.

సెక్షన్ 16(1)(ix) లో నిర్దేశించబడిన అనర్హత,అధికరణ14 మరియు అధికరణ19(1)(g) కింద అప్పీలుదారు యొక్క ప్రాథమిక హక్కులను ఉల్లంఘిస్తుందనే వాదన సమర్థనీయం కాదు. ఆర్టికల్ 14 తరగతి చట్టాన్ని నిషేధిస్తుంది కానీ చట్టం యొక్క ప్రయోజనాల కోసం సహేతుకమైన వర్గీకరణను నిషేధించదు. అయితే ఆ వర్గీకరణ ఏకపక్షంగా ఉండదు, అయితే వర్గీకరణ చేయబడిన విషయాలకు సంబంధించి సహేతుకమైన మరియు న్యాయమైన సంబంధాన్ని కలిగి ఉండే కొన్ని వాస్తవమైన మరియు గణనీయమైన వ్యత్యాసాలపై ఆధారపడి ఉండాలి. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, వర్గీకరణ అనే విషయం లేదా ప్రయోజనం చట్టం ద్వారా సాధించాలనుకున్న సహేతుకమైన సంబంధాన్ని కలిగి ఉండాలి.పురపాలక సంఘం తరపున చెల్లింపుపై నియమించబడిన లేదా పురపాలక సంఘంకు వ్యతిరేకంగా వ్యవహరించే న్యాయవాదుల యొక్క వర్గీకరణ మరియు ఆ న్యాయవాదులు ఎన్నికల అభ్యర్థులుగా నిలబడటానికి అనర్హులు. సాధించవలసిన లక్ష్యం ప్రజా జీవితంలో స్వచ్ఛత, ఆసక్తికి మరియు విధికి మధ్య సంఘర్షణ ఏర్పడే పరిస్థితి ఏర్పడితే ఆ లక్ష్యం ఖచ్చితంగా అడ్డుకుంటుంది. పురపాలక సంఘం తరపున ఒక పురపాలక కౌన్సిలర్ చెల్లింపు

చట్టబద్ధమైన అభ్యాసకునిగా నియమించబడితే, అతను తన కోసం పురపాలక లబ్ధిని పొందడం మరియు ఒప్పించడం కోసం తన పదవిని దుర్వినియోగం చేసే అవకాశం ఉన్నందున అటువంటి సంఘర్షణ యొక్క అవకాశాన్ని సులభంగా చూడవచ్చు. పురపాలక సంఘం అసమంజసమైన రుసుములను మంజూరు చేస్తుంది. అదేవిధంగా, అతను పురపాలక సంఘానికి వ్యతిరేకంగా న్యాయవాద వృత్తిని వ్యవహరిస్తుంటే, అతను తన కక్షి దారుని ప్రయోజనాల కోసం పురపాలక సంఘం పత్రాలను పరిశీలన చేయడం ద్వారా కౌన్సిలర్గా పొందిన ఏదైనా జ్ఞానాన్ని దుర్వినియోగం చేయవచ్చు లేదా వాటి కోసం పురపాలక సంఘం ప్రయోజనాలను త్యాగం చేయవచ్చు. అతని ఖాతాదారుల. వృత్తి యొక్క ఉత్తమ సంప్రదాయాలను పరిగణనలోకి తీసుకుంటే చాలా తక్కువ మంది న్యాయవాదులు ఇటువంటి వ్యూహాలకు లొంగిపోతారు, కాని శాసనసభ తన విజ్ఞతతో ఆసక్తి మరియు విధి మధ్య వైరుధ్యాన్ని తొలగించడం మరియు ఈ లక్ష్యాన్ని సాధించడం లక్ష్యంగా పెట్టుకుంది. అవసరమైన అనర్హతను సూచించడం. ఈ విధంగా వర్గీకరణ ఖచ్చితంగా సాధించాలనుకున్న లక్ష్యం లేదా ప్రయోజనంతో సహేతుకమైన సంబంధాన్ని కలిగి ఉంటుంది.

అయితే ఈ విభాగం కాకుండా ఇతర వర్గాలు కూడా ఉన్నాయి, ఇక్కడ ఆసక్తి మరియు విధి మధ్య వైరుధ్యం ఏర్పడే అవకాశం ఉందని మరియు చట్టంలోని సెక్షన్ 16(1) ద్వారా నిర్దేశించబడిన అనర్హతలను వారు పూర్తి చేయలేదని కోరారు. అప్పీలుదారుని వర్గాన్ని అనర్హులుగా ప్రకటించడం వివక్షపూరితమైనది. పురపాలకసంఘానికి వ్యతిరేకంగా వ్యాజ్యం ఉన్న వాది ఎన్నికలకు అభ్యర్థిగా నిలబడకుండా నిరోధించబడలేదని ప్రత్యేకంగా సూచించబడింది, అయితే పురపాలక సంఘంనకు వ్యతిరేకంగా క్లుప్తంగా నిర్వహించిన న్యాయవాద అభ్యాసకుడు అనర్హుడయ్యాడు, అయితే ఈ రెండు వర్గాలపై నిషేధాన్ని సమర్థించవచ్చు. ఆసక్తి మరియు విధి మధ్య సంఘర్షణను నివారించడం. ఈ వివాదానికి సరళమైన సమాధానం ఏమిటంటే, ఒక నిర్దిష్ట లక్ష్యం లేదా ఉద్దేశ్యాన్ని సాధించడం కోసం రూపొందించిన చట్టం అన్నింటిని స్వీకరించాల్సిన అవసరం లేదు. చట్టపరిధిలో ఏ వర్గాలను ఆలింగనం చేసుకోవాలో శాసన సభ నిర్ణయిస్తుంది మరియు చట్టం పరిధిలోకి వచ్చిన కొన్ని వర్గాలను వదిలిపెట్టినందున అదే స్థావరంపై నిలబడే కొన్ని వర్గాలు ఏ చట్టాన్ని అమలు చేయవు. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 ద్వారా హామీ ఇవ్వబడిన ప్రాథమిక హక్కుకు వివక్ష మరియు ఉల్లంఘన.

ఆర్టికల్ 19(1) (g) ద్వారా హామీ ఇవ్వబడిన న్యాయ వృత్తిని అభ్యసించే హక్కు అప్పీలుదారుకు ఉల్లంఘించబడిందని చెప్పలేము, ఎందుకంటే చట్టంలోని సెక్షన్ 16(1) (ix)లో అనర్హత వేటు వేయడం శాసనసభ చేస్తుంది. అతని న్యాయవాద వృత్తిని అభ్యసించకుండా నిరోధించలేదు, కానీ అతను ఎన్నికలకు అభ్యర్థిగా నిలబడాలనుకుంటే, అతను పురపాలక సంఘం

తరపున చెల్లింపు న్యాయ అభ్యాసకునిగా నియమించబడకూడదని లేదా పురపాలక సంఘంకు వ్యతిరేకంగా న్యాయవాదంగా వ్యవహరించకూడదని మాత్రమే నిర్దేశిస్తుంది. పురపాలక సంఘం ఎన్నికలకు అభ్యర్థిగా నిలబడే ప్రాథమిక హక్కు ఎవరికీ లేదు. హామీ ఇవ్వబడిన ఏకైక ప్రాథమిక హక్కు ఏదైనా వృత్తిని అభ్యసించడం లేదా ఏదైనా వృత్తి, వ్యాపారం లేదా వ్యాపారాన్ని కొనసాగించడం. చట్టంలోని సెక్షన్ 16(1) (ix) లో రూపొందించబడిన రకం యొక్క అనర్హతను సూచించడంలో రెండో హక్కు ఉల్లంఘన లేదు. అతను ఎన్నికలకు అభ్యర్థిగా నిలబడాలనుకుంటే, అతను పురపాలక సంఘం తరపున తన చెల్లింపు సంక్షిప్తాన్ని లేదా పురపాలక సంఘం వ్యతిరేకంగా ఉన్న సంక్షిప్తాన్ని విడిచిపెట్టాలి, ఈ సందర్భంలో అతని అభ్యర్థిత్వానికి ఖచ్చితంగా ఎటువంటి అడ్డంకి ఉండదు. అతని న్యాయవాద వృత్తిని అభ్యసించే హక్కుపై ఒక పరిమితిగా పరిగణించబడినప్పటికీ, ఆర్టికల్ 19 క్లాజ్ 5 క్రింద అటువంటి పరిమితి సహేతుకమైనది మరియు పరిధిలోనే ఉన్నది. ఇలాంటిసాధారణ ప్రజానీకం కోసం ప్రజా జీవితంలో స్వచ్ఛత పరిరక్షణ కోసం నిబంధనలు సహేతుకమైనది. కాబట్టి, అప్పీలుదారు యొక్క ఈ వివాదంలో కూడా మాకు ఎటువంటి సారాంశం కనిపించలేదు.

అప్పీలు తదనుగుణంగా విఫలమైంది మరియు ఖర్చులతో కొట్టివేయబడుతుంది.

అప్పీలు కొట్టివేయబడింది.